

Авторське право та суміжні права

Виконав:
студент НН ІЕБ 508
Цицохов Дмитро

2017

ЗМІСТ

1. Поняття, Об'єкти та суб'єкти авторського права;
2. Суміжні права, об'єкти та суб'єкти суміжних прав, поняття і види авторських договорів, захист авторських і суміжних прав;
3. Аналіз ЗУ «Про авторське право і суміжні права»;

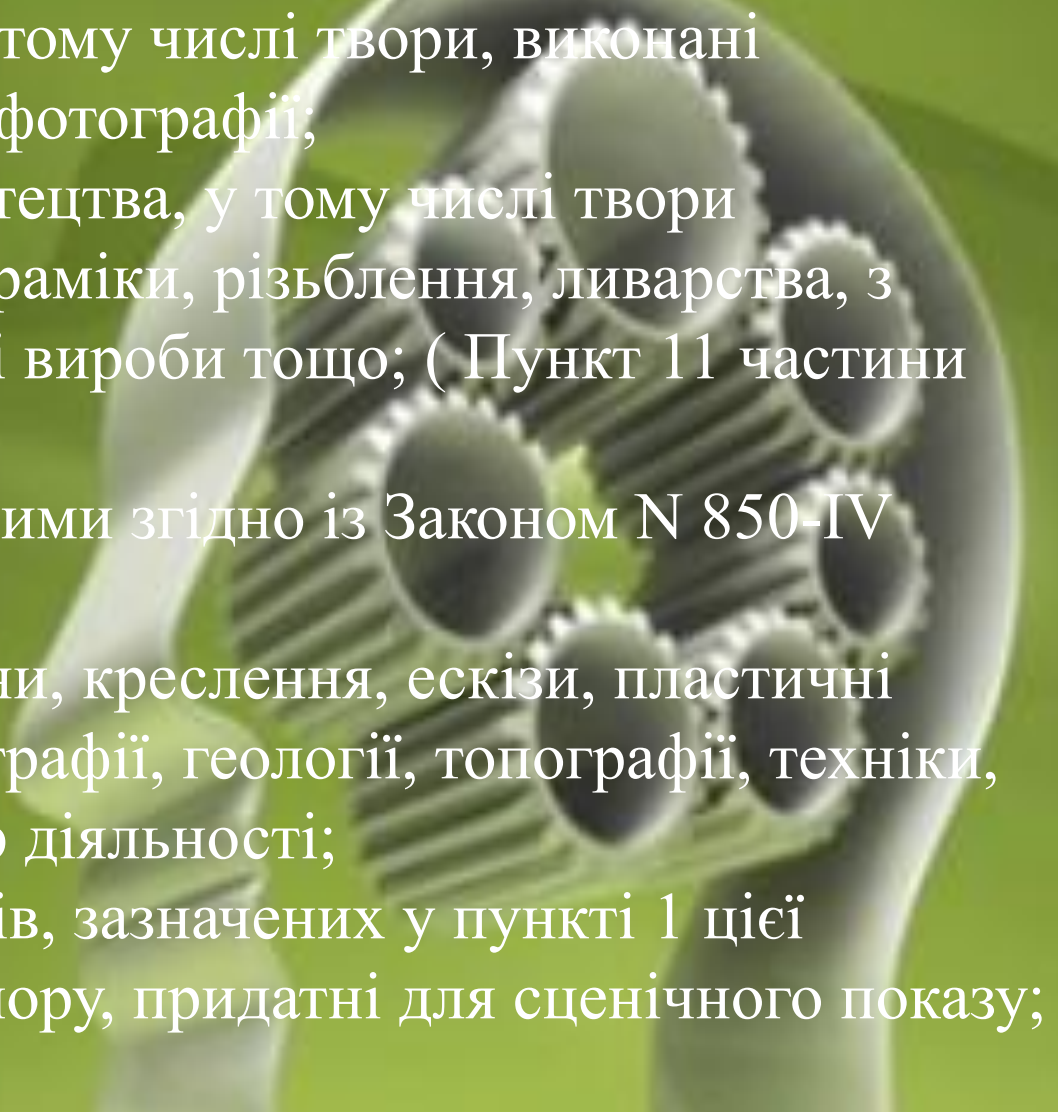
Авторське право – сукупність прав, які виникають та належать автору або його правонаступникам у зв'язку із створенням або використанням твору літератури, науки, мистецтва.

На підтвердження цих прав автору видається авторське свідоцтво – документ, що закріплює авторське право. Автором може бути лише фізична особа, за результатами інтелектуальної діяльності якої створено відповідний твір. Авторським правом охороняються обнародовані та необнародовані твори, незалежно від їх призначення, жанру, обсягу, мети, а також способу відтворення, які виражені в усній, письмовій чи іншій формі.

Об'єкти авторського права

Об'єктами авторського права є твори у галузі науки, літератури і мистецтва, а саме:

- 1) літературні письмові твори белетристичного, публіцистичного, наукового, технічного або іншого характеру (книги, брошури, статті тощо);
- 2) виступи, лекції, промови, проповіді та інші усні твори;
- 3) комп'ютерні програми;
- 4) бази даних;
- 5) музичні твори з текстом і без тексту;
- 6) драматичні, музично-драматичні твори, пантоміми, хореографічні та інші твори, створені для сценічного показу, та їх постановки;
- 7) аудіовізуальні твори;
- 8) твори образотворчого мистецтва;
- 9) твори архітектури, містобудування і садово-паркового мистецтва;

-
- 10) фотографічні твори, у тому числі твори, виконані способами, подібними до фотографії;
- 11) твори ужиткового мистецтва, у тому числі твори декоративного ткацтва, кераміки, різьблення, ливарства, з художнього скла, ювелірні вироби тощо; (Пункт 11 частини першої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 850-IV ([850-15](#)) від 22.05.2003)
- 12) ілюстрації, карти, плани, креслення, ескізи, пластичні твори, що стосуються географії, геології, топографії, техніки, архітектури та інших сфер діяльності;
- 13) сценічні обробки творів, зазначених у пункті 1 цієї частини, і обробки фольклору, придатні для сценічного показу;
- 14) похідні твори;

15) збірники творів, збірники обробок фольклору, енциклопедії та антології, збірники звичайних даних, інші складені твори за умови, що вони є результатом творчої праці за доббором, координацією або упорядкуванням змісту без порушення авторських прав на твори, що входять до них як складові частини;

16) тексти перекладів для дублювання, озвучення, субтитрування українською та іншими мовами іноземних аудіовізуальних творів;

17) інші твори.

Стаття 8. ЗУ «Про авторське право та суміміжні права»

Суб'єкти авторського права

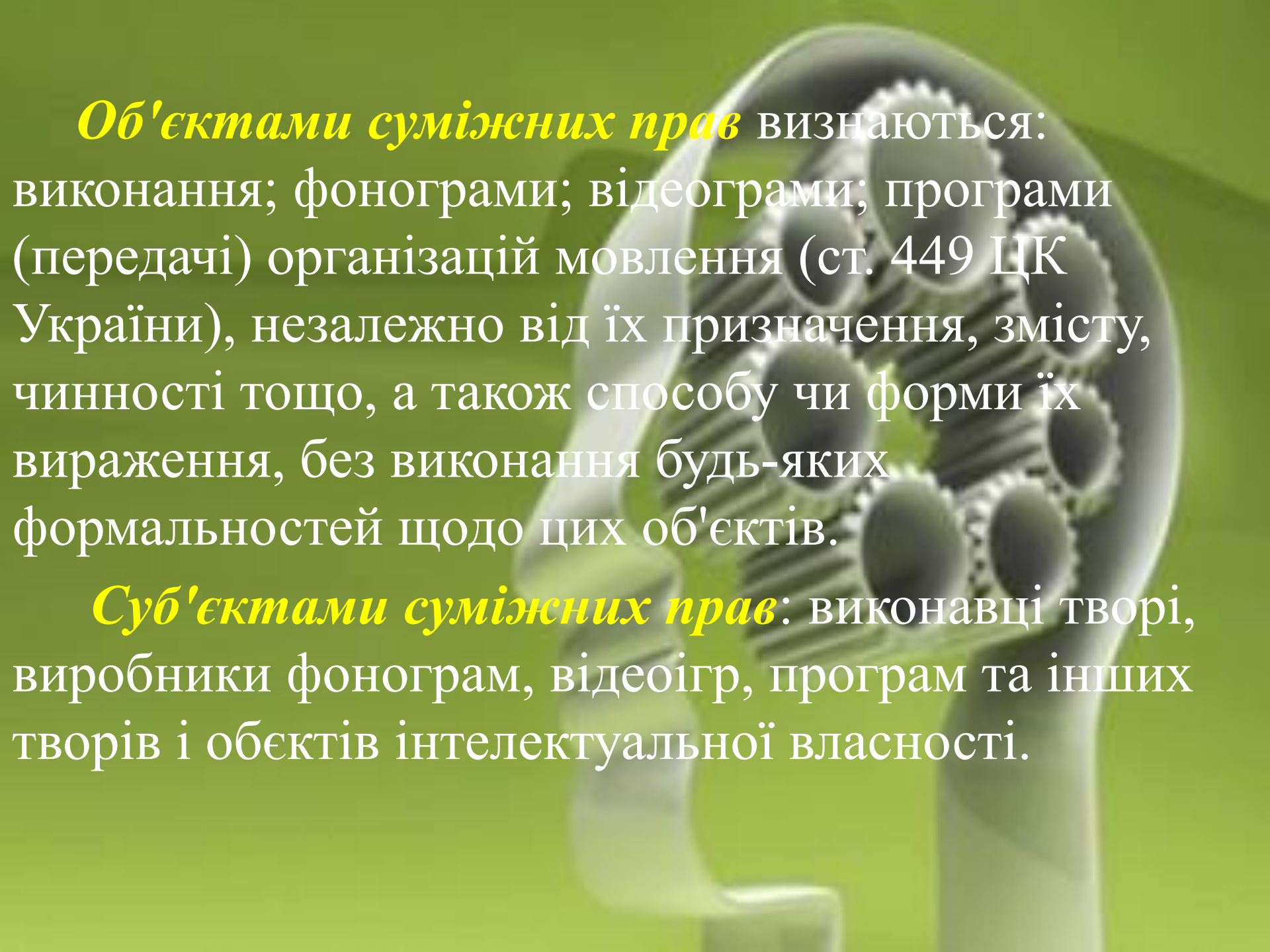

Суб'єктами авторського права є автори творів, зазначених у частині першій статті 8 цього Закону, їх спадкоємці та особи, яким автори чи їх спадкоємці передали свої авторські майнові права.

Стаття 7. ЗУ «Про авторське право та суміміжні права»

Суміжні права, об'єкти та суб'єкти суміжних прав

Суміжні права - це права виконавців на результати творчої діяльності, їх спадкоємців та осіб, яким на законних підставах передано суміжні майнові права щодо виконання, права виробників фонограм, відеограм, їх спадкоємців (правонаступників) та осіб, яким на законних підставах передано суміжні майнові права щодо фонограм і відеограм, а також організацій мовлення та їх правонаступників.

Об'єктами суміжних прав визнаються: виконання; фонограми; відеограми; програми (передачі) організацій мовлення (ст. 449 ЦК України), незалежно від їх призначення, змісту, чинності тощо, а також способу чи форми їх вираження, без виконання будь-яких формальностей щодо цих об'єктів.

Суб'єктами суміжних прав: виконавці творі, виробники фонограм, відеоігр, програм та інших творів і об'єктів інтелектуальної власності.

Поняття, види авторських договорів

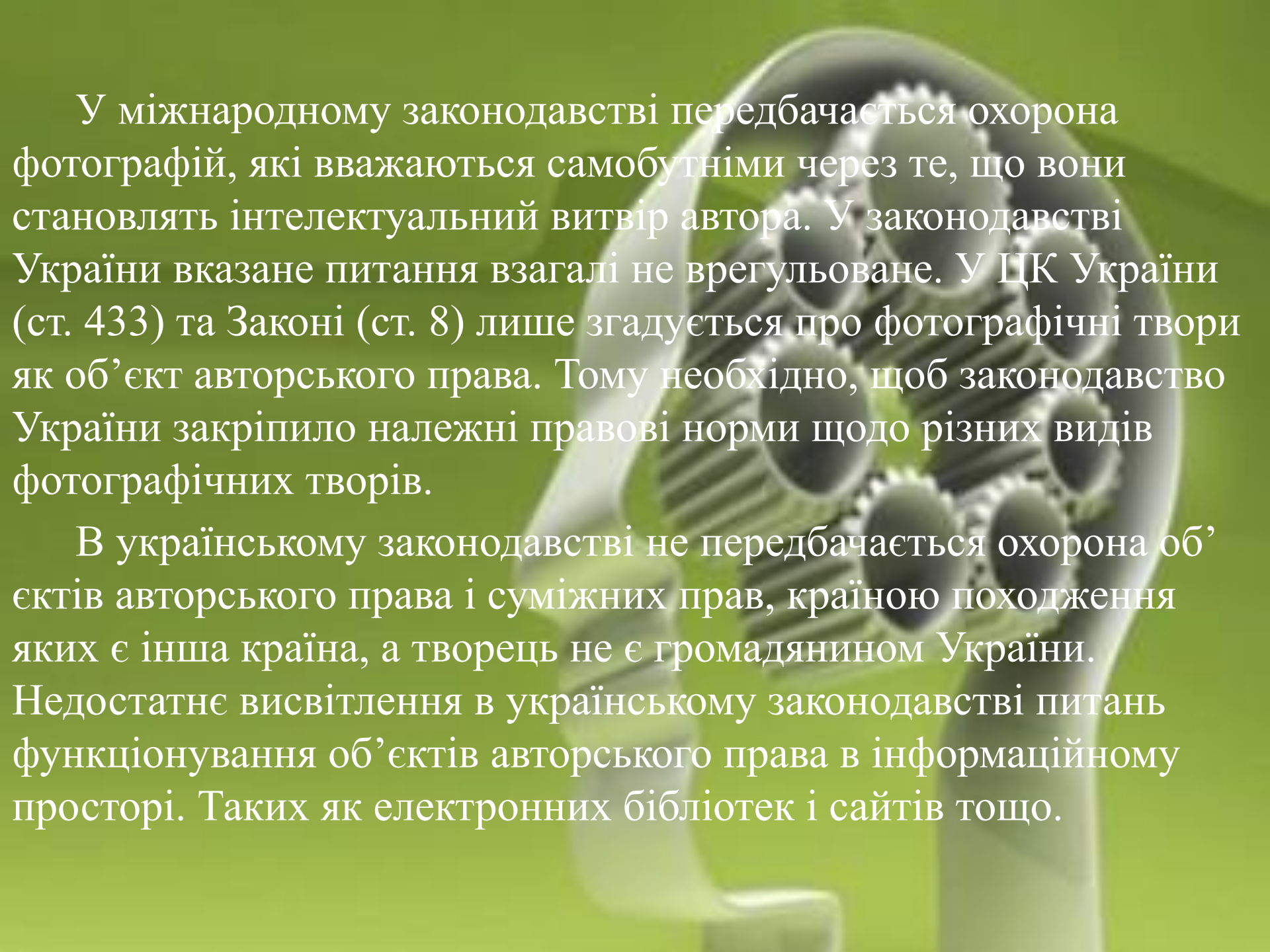
Взаємовідносини між авторами і організаціями, які випускають у світ їх твори, будуються на підставі авторських договорів. Саме авторський договір є тією юридичною формою, яка дозволяє реалізувати свої права на публікацію твору, на його поширення, на недоторканність тощо. За загальним правилом, договори про передачу прав на використання творів укладаються в письмовій формі (крім використання твору в періодичних виданнях - газетах, журналах тощо). Договір вважається укладеним, якщо між сторонами досягнуто згоди щодо всіх істотних умов (строку дії договору, способу використання твору, розміру і порядку виплати авторської винагороди, а також інших умов, щодо яких за вимогою однієї зі сторін має бути досягнуто згоди). Відповідні відомства і творчі спілки можуть розробляти примірні авторські договори (зразки авторських договорів). Найпоширенішими видами договорів про використання творів є авторські договори замовлення, видавничі договори, постановочні, сценарні, договори художнього замовлення, договори про видання творів у перекладі, у переробці.

Захист авторських і суміжних прав

Положеннями ст. 51 Закону передбачено, що захист особистих немайнових і майнових прав суб'єктів авторського права та суміжних прав здійснюється у порядку, встановленому адміністративним, цивільним і кримінальним законодавством. Проте найбільше значення для правоволодільця має цивільно-правовий захист виключних прав, бо саме він дозволяє усунути шкідливі наслідки правопорушення, компенсувати майнові втрати та моральну шкоду, яких зазнала особа внаслідок порушення цих прав. Цивільно-правовий захист здійснюється в судовому порядку шляхом подачі позовної заяви до суду або господарського суду із зазначенням сутності порушення, вимог про його припинення та відновлення прав інтелектуальної власності. Якщо виключне право оспорується, правоволоділець вправі вимагати визнання його права у судовому порядку. У разі існування реальної загрози порушення авторського чи суміжних прав особа має право звернутися до суду або господарського суду із заявою про вжиття запобіжних заходів до пред'явлення позову.

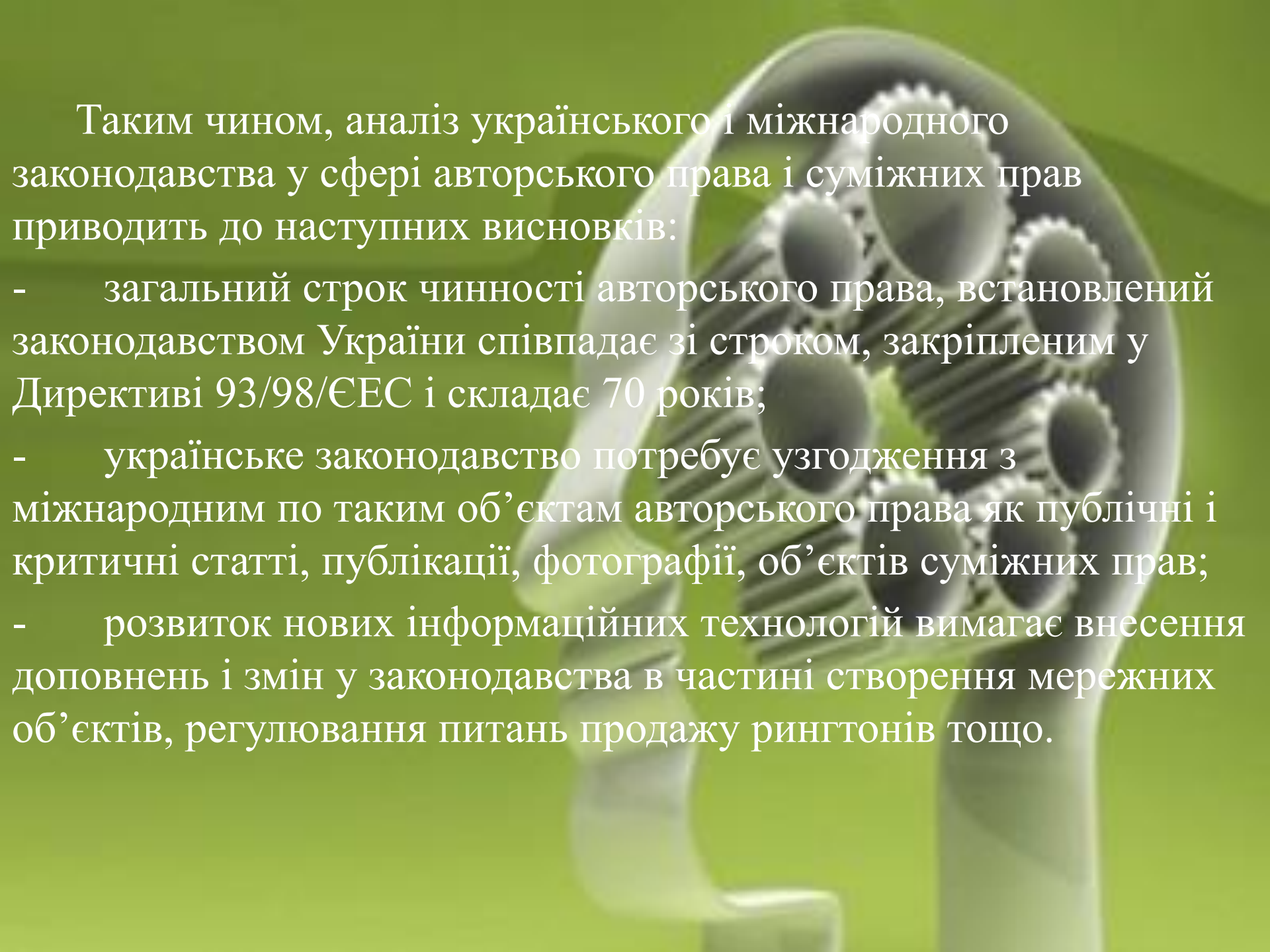
Аналіз ЗУ «Про авторське право і суміжні права»

Порівняння основних положень законодавства з авторських і суміжних прав України та міжнародних показує, що є деякі невирішені питання щодо авторських прав окремих об'єктів інтелектуальної власності. Значна відмінність між законодавством України та ЄС існує щодо охорони критичних і наукових публікацій. За Директивою державам – членам надається можливість забезпечити захист публікацій, які надійшли до публічної сфери, з максимальним терміном захисту – 30 років від дати першого правомірного опублікування цих публікацій. В українському законодавстві це питання не висвітлене. Отже, на критичні статті і публікації встановлено загальних срок чинності авторського права. З метою гармонізації необхідно внести відповідні зміни до Закону.

У міжнародному законодавстві передбачається охорона фотографій, які вважаються самобутніми через те, що вони становлять інтелектуальний витвір автора. У законодавстві України вказане питання взагалі не врегульоване. У ЦК України (ст. 433) та Законі (ст. 8) лише згадується про фотографічні твори як об'єкт авторського права. Тому необхідно, щоб законодавство України закріпило належні правові норми щодо різних видів фотографічних творів.

В українському законодавстві не передбачається охорона об'єктів авторського права і суміжних прав, країною походження яких є інша країна, а творець не є громадянином України. Недостатнє висвітлення в українському законодавстві питань функціонування об'єктів авторського права в інформаційному просторі. Таких як електронних бібліотек і сайтів тощо.

Таким чином, аналіз українського і міжнародного законодавства у сфері авторського права і суміжних прав приводить до наступних висновків:

- загальний строк чинності авторського права, встановлений законодавством України співпадає зі строком, закріпленим у Директиві 93/98/ЄЕС і складає 70 років;
- українське законодавство потребує узгодження з міжнародним по таким об'єктам авторського права як публічні і критичні статті, публікації, фотографії, об'єктів суміжних прав;
- розвиток нових інформаційних технологій вимагає внесення доповнень і змін у законодавства в частині створення мережних об'єктів, регулювання питань продажу рингтонів тощо.

Дякую за увагу!

